

KREDKAMI

do nieba

WSTĘP

„Mamo, kiedy to się skończy?” – donośny szept naszego dziecka słychać jednocześnie z pierwszymi słowami Ewangelii. Każdy, kto wybrał się na niedzielną Mszę Świętą z dziećmi, tego doświadczył. Uświadomiłyśmy sobie, jak mały kontakt z Ewangelią mają nasze dzieci!

Znalazłyśmy chyba dobry sposób, który sprawi, że przynajmniej w trakcie liturgii słowa skupienie naszego potomstwa mamy (prawie) gwarantowane. Nawet na Mszy Świętej nieprzeznaczonej dla najmłodszych.

W ciągu tygodnia spotykamy się z dziećmi, aby wspólnie przeczytać fragment Ewangelii przeznaczony na najbliższą niedzielę. Rozważamy Boże Słowo na poziomie dziecięcych doświadczeń. Potem tworzymy prace plastyczne, które sprawią, że treść wejdzie głębiej w myśli i serca. Efekt jest zaskakujący – w niedzielę w kościele nawet małe dziecko zupełnie inaczej słucha znajomego już tekstu. Pojawia się błysk w oku: „Ja to znam!” i... skupienie!

Formuła zajęć dopasowana została do kameralnych spotkań z dziećmi i ich rodzicami z dala od zgiełku szkoły i miasta. Jest adresowana przede wszystkim do Rodziców, Dziadków i Przyjaciół pragnących przekazywać wiarę młodszym, ale przyda się też katechetom lub osobom pracującym z grupami ministrantów czy bielaneek. Może być również interesująca dla wspólnot poszukujących programu do pracy z dziećmi.

Przez lata spotkań doszliśmy do wniosku, że niezależnie od tego, jak trudna jest niedzielna Ewangelia, nie powinniśmy ulegać pokusie rezygnowania z jej lektury i rozważania. W pierwszym roku zajęć zdarzało nam się odmawiać z dziećmi różaniec albo skupiać się na bardziej zrozumiałych czytaniach z Mszy. Jednak to Ewangelia, choć czasem zupełnie „nie dla dzieci”, jest najważniejsza i to ona ma wyznaczać rytm naszych spotkań. Z najtrudniejszego tekstu, z pomocą Ducha Świętego, można wydobyć coś, o czym da się porozmawiać z dziećmi i na czym będzie można oprzeć działania plastyczne.

Niezaprzeczalną wartością spotkań jest zaprzyjaźnienie się z Ewangelią i wspólne jej odkrywanie. Doświadczamy cudu, że Bóg do każdego z nas przemawia inaczej, że każdy słyszy i rozumie na swój sposób i może się dzielić swoimi spostrzeżeniami.

Ufamy, że materiały, które tu zamieszczamy, pomogą kolejnym dzieciom zbliżyć się do Ewangelii.

Dorota Łoskot-Cichočka, Anna Moszyńska

WIELKI POST 2015
ROK B

JEZUS POŚCI NA PUSTYNI

1. niedziela Wielkiego Postu Mk 1,12-15

Materiały potrzebne do zajęć plastycznych:

papier brązowy, suchy piasek, małe, płaskie kamyczki, kredki, kleje, nożyczki

Przygotowanie do czytania Ewangelii

W sali, w której prowadzimy zajęcia, zawieszamy fioletowy materiał i ustawiamy krzyż. Mówimy, że w liturgii Kościoła rozpoczyna się okres Wielkiego Postu. Możemy przypomnieć słowa Jezusa z Ewangelii czytanej niedawno: „Czy goście weselni mogą pościć, dopóki pan młody jest z nimi? Nie mogą pościć, jak długo pana młodego mają u siebie. Lecz przyjdzie czas, kiedy zabiorą im pana młodego, a wtedy, w ów dzień, będą pościć”.

Światło Chrystusa

Prowadzący zajęcia zapala świecę i ze słowami: „Światło Chrystusa” stawia ją przy krzyżu. Wszyscy odpowiadają: „Bogu niech będą dzięki” i zapalają swoje świece od płomienia świecy przy krzyżu Pana Jezusa. Gdy wszyscy odstawią swoje świece i ucichną, zaczynamy czytanie.

Czytanie Ewangelii

- Słowa Ewangelii według świętego Marka:
- Chwała Tobie, Panie.

Dzieci wraz z osobą prowadzącą czynią znak krzyża na czole, ustach i sercu, prosząc Boga, by zrozumiały Słowo Boże, głosiły je innym i tym Słowem żyły.

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś Mu usługiwali. Po uwięzieniu Jana przyszedł Jezus do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię” (Mk 1,12-15)

- Oto Słowo Pańskie.
- Chwała Tobie, Chryste.

Rozmowa o Ewangelii

- Kto napisał tę Ewangelię?
 - Dokąd Duch wyprowadził Jezusa?
 - Co to jest pustynia?
- To miejsce, gdzie nikt nie mieszka, nic nie rośnie, jest dużo piachu lub skał, jest pusto i pewnie raczej cicho.
- Dlaczego Duch wyprowadził Jezusa na pustynię?

- Czy ktoś z was był kiedyś na pustyni?
- Kto był razem z Jezusem na pustyni?
- Ile czasu Pan Jezus przebywał na pustyni?
- Ile czasu trwa nasz Wielki Post?
- Czy my też możemy wyjść na pustynię?
- Czy my mamy takie miejsca, w których możemy spokojnie pomyśleć, pomodlić się? Gdzie może być nasza „pustynia”? Nawet w domu!

Możemy mniej siedzieć przed komputerem lub telewizorem.

- Pan Jezus prosi, żebyśmy się nawracali i w co wierzyli? W Ewangelię.
- Co to może znaczyć?
- Jak się nawrócić?
- Możemy każdego dnia czytać fragment Pisma Świętego.
- Możemy pójść na Drogę Krzyżową.
- Patrząc na Pana Jezusa w czasie Drogi Krzyżowej, który z miłości do nas cierpiał i umarł na krzyżu, prosimy Go, byśmy potrafili pomagać innym i nie myśleli tylko o sobie.

Zróbmy tak, by Wielki Post różnił się w jakiś sposób od naszego zwykłego życia.
Nawracajmy się!

Adoracja

To moment modlitwy w ciszy – jeśli to możliwe, dobrze jest pójść z dziećmi przed Najświętszy Sakrament, jeśli nie – można pomodlić się w ciszy przy zapalonych świecach. Zanim rozpoczniemy modlitwę, prosimy dzieci, by na chwilę wyobraziły sobie, że są jak Pan Jezus – na pustyni i pomyślały, co mogą zrobić, żeby się nawrócić. Na początku, po uczynieniu znaku Krzyża Świętego, zapraszamy do zaśpiewania piosenki, możemy zaśpiewać: „Bliskie jest Królestwo Boże, nawracajmy się i wierzy w Ewangelię”. Następnie trwamy przez minutę w ciszy.

Zajęcia plastyczne

„Duch wyprowadził Jezusa”

Osoba prowadząca prosi dzieci, aby na szary papier, pognieciony i posmarowany klejem, wysypały piasek i małe płaskie kamyczki (robimy wielką pustynię). Następnie dzieci rysują małego Pana Jezusa (w skali), węża i anioła.

PRZEMIENIENIE PAŃSKIE

2. niedziela Wielkiego Postu Mk 9,2-10

Materiały potrzebne do zajęć plastycznych:

papier kolorowy i szary (na górę), kredki, kleje, srebrny brokat

Przygotowanie do czytania Ewangelii

Pytamy dzieci, czy były na Drodze Krzyżowej. Opowiadamy, że jest to wyjątkowe nabożeństwo, które odbywa się w Wielkim Poście. Towarzyszymy wtedy Jezusowi w Jego ostatniej drodze na Golgotę. Ewangelia, którą usłyszą, będzie mówiła jednak o innej Górze, na którą wraz z uczniami wspiął się Pan Jezus. Zabrał ich tam po to, żeby dodać im sił przed swoją śmiercią i by uwierzyli, że On jest Synem Bożym.

Światło Chrystusa

Osoba prowadząca zapala świecę przy krzyżu Pana Jezusa (lub przy ikonie Przemienienia Pańskiego) i przekazuje światło dalej. Gdy wszyscy uczestnicy odstawiają swoje świece i ucichną, osoba prowadząca zaczyna czytanie Ewangelii.

Czytanie Ewangelii

- Słowa Ewangelii według świętego Marka:
- Chwała Tobie, Panie.

Dzieci wraz z osobą prowadzącą czynią znak krzyża na czole, ustach i sercu.

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniącym białym, jak żaden wytwórca sukna na ziemi wybielić nie zdoła. I ukazał się im Eliasz z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: „Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza”. Nie wiedział bowiem, co należy mówić, tak byli przestraszeni. I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie”. I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy powstać z martwych (Mk 9,2-10).

- Oto Słowo Pańskie.
- Chwała Tobie, Chryste.

Rozmowa o Ewangelii

- Kto napisał tę Ewangelię?
- Kogo wziął Jezus na wyprawę?
- Dokąd się udali?
- Co się wydarzyło na górze?
- Jak wyglądał Pan Jezus?
- Kto jeszcze im się ukazał?
- Dlaczego Jezus się przemienił?
- Czy uczniowie ucieszyli się, czy przestraszyli?
- Czy mieli jakieś pomysły, co należy zrobić?
- Jakie słowa usłyszeli?
- O co prosił Pan Jezus uczniów, kiedy schodzili z góry?
- Czy uczniowie już wtedy wiedzieli, co to znaczy „powstać z martwych”? Nie!
- A kiedy to zrozumieli? Po Zmartwychwstaniu Pana Jezusa.

Jezus przygotowywał swoich najbliższych uczniów: Piotra, Jakuba i Jana do wydarzeń, które miały niebawem nastąpić – do swojej śmierci. Uczniowie nie tylko ujrzeli uwielbionego Jezusa Chrystusa, lecz także Mojżesza i Eliasza. Przemienienie Jezusa na Górze Tabor miało umocnić wiarę Apostołów. Usłyszeli przecież głos Boga, który potwierdzał, że Pan Jezus jest umiłowanym Synem Pana Boga, ale też wzywał ich do słuchania Pana Jezusa. Pan Bóg skierował te słowa do Piotra, Jakuba i Jana, ale kieruje te słowa do każdego z nas, byśmy i my słuchali Pana Jezusa.

Adoracja

Osoba prowadząca zaprasza uczestników do kaplicy adoracji na spotkanie z Panem Jezusem (lub pozostajemy na miejscu). Możemy zaśpiewać „Będę śpiewał Tobie, mocy moja, o Panie jesteś mą nadzieją, Tobie ufam i bać się nie będę”. W czasie cichej modlitwy prosimy Pana Jezusa, by pomagał nam słuchać Jego słów. Modlimy się w ciszy.

Zajęcia plastyczne

„Dobrze, że tu jesteśmy”

Osoba prowadząca zaprasza dzieci, by na kolorowych papierach przykleiły wyrwaną z szarego papieru górę, a Jezusa, Mojżesza i Eliasza narysowały na tle nieba. Szaty Jezusa posypujemy srebrnym brokatem. Na górze rysujemy trzech przestraszonych uczniów.

WYRZUCENIE KUPCÓW ZE ŚWIĄTYNI

3. niedziela Wielkiego Postu J 2,13-25

Materiały potrzebne do zajęć plastycznych:

papier biały i różowy, węgiel, kleje, nalepki – kwiatki i cekiny

Przygotowanie do czytania Ewangelii

Osoba prowadząca zwraca się do dzieci z pytaniami:

- Która to jest niedziela Wielkiego Postu?
- Czy udaje się wam trochę czasu spędzić „na pustyni”?
- W jaki sposób spędzacie ten czas?
- Czy czytacie z rodzicami Ewangelię?
- Kto z was uczestniczył w Drodze Krzyżowej w piątek?
- Komu udało się uczestniczyć w nabożeństwie Gorzkich Żalów w niedzielę?

Przypominamy, że Pan Jezus wzywa nas, byśmy się nawracali i wierzyli w Ewangelię.

Światło Chrystusa

Osoba prowadząca zapala świecę przy krzyżu Pana Jezusa i przekazuje światło dalej. Gdy wszyscy uczestnicy odstawią swoje świece i ucichną, osoba prowadząca zaczyna czytanie.

Czytanie Ewangelii

- Słowa Ewangelii według świętego Jana:
- Chwała Tobie, Panie.

Dzieci wraz z osobą prowadzącą czynią znak krzyża na czole, ustach i sercu.

Zbliżała się pora Paschy żydowskiej i Jezus udał się do Jerozolimy. W świątyni napotkał tych, którzy sprzedawali woły, baranki i gołębie oraz siedzących za stołami bankierów. Wówczas sporządziwszy sobie bicz ze sznurków, powyrzucił wszystkich ze świątyni, także baranki i woły, porzucił monety bankierów, a stoły powyrzucił. Do tych zaś, którzy sprzedawali gołębie, rzekł: „Weźcie to stąd, a nie róbcie z domu Ojca mego targowiska”. Uczniowie Jego przypomnieli sobie, że napisano: „Gorliwość o dom Twój pożera Mnie”. W odpowiedzi zaś na to Żydzi rzekli do Niego: „Jakim znakiem wykażesz się wobec nas, skoro takie rzeczy czynisz?” Jezus dał im taką odpowiedź: „Zburzcie tę świątynię, a Ja w trzech dniach wzniosę ją na nowo”. Powiedzieli do Niego Żydzi: „Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a Ty ją wzniesiesz w ciągu trzech dni?” On zaś mówił o świątyni swego ciała. Gdy więc zmartwychwstał, przypomnieli sobie uczniowie Jego, że to powiedział, i uwierzyli Pismu i słowu, które wyrzekł Jezus. Kiedy zaś przebywał w Jerozolimie w czasie Paschy, w dniu świątecznym, wielu

uwierzyło w imię Jego, widząc znaki, które czynił. Jezus natomiast nie zwierzał się im, bo dobrze wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co się kryje w człowieku (J 2,13-25).

- Oto Słowo Pańskie.
- Chwała Tobie, Chryste.

Rozmowa o Ewangelii

- Kto napisał tę Ewangelię?
- Kiedy i gdzie działa się historia opowiedziana w Ewangelii?
Przed największym żydowskim świętem, Świętem Paschy.
- Co zrobił Pan Jezus?
- Kogo wyrzucił i skąd?
- Dlaczego był zdenerwowany?
- W którym domu Jezus nie chciał targowiska?
W Domu Jego Ojca.
- Czy chodziło o dom Józefa w Nazarecie? Nie! O świątynię Boga w Jerozolimie.
- Co Pan Jezus odpowiedział Żydom, którzy pytali Go, dlaczego to uczynił?
Mówił, żeby zburzyli świątynię, a On ją odbuduje.
- Czy można wielką świątynię zbudować w trzy dni?
- O jakiej świątyni mówił Jezus? O sobie – o świątyni swojego ciała.
- Czy Żydzi zburzyli świątynię ciała Jezusa?
Tak. I jak Jezus trzeciego dnia Zmartwychwstał, to ją odbudował!
Nasze serce też może być świątynią dla Pana Boga.
- Czy zdarza się, że panuje w nim bałagan?
Jezus w Wielkim Poście je oczyszcza, jeśli Go o to prosimy.
Pan Jezus oczyszcza bałagan w naszym sercu przez sakrament chrztu świętego i przebaczenie grzechów w sakramencie pokuty.

Adoracja

Osoba prowadząca zaprasza uczestników do kaplicy adoracji na spotkanie z Panem Jezusem (lub pozostajemy na miejscu). Śpiewamy „Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste zmiłuj się nad nami”. W czasie cichej modlitwy dziękujemy Panu Jezusowi za Jego śmierć i zmartwychwstanie, za sakrament chrztu świętego i pokuty, które odbudowują świątynie naszych serc.

Zajęcia plastyczne

„Nie róbcie z domu Ojca mego targowiska”

Osoba prowadząca zaprasza dzieci, by węglem na białym papierze narysowały „bałagan”, jaki panuje w ich sercu, kiedy popełnią grzechy. Cały rysunek może być zamazany. Prowadzący objaśnia, że kiedy kapłan, mocą Pana Jezusa, odpuści im grzechy w sakramencie pokuty, ich serca stają się świątynią Boga Ojca. By zobrazować ten stan nawróconego człowieka, osoba prowadząca zachęca, by dzieci na ten „bałagan” przykleiły serce z różowego papieru, ozdabiając je pięknymi nalepkami, kwiatkami, cekinami itd.

ROZMOWA Z NIKODEMEM W NOCY

4. niedziela Wielkiego Postu J 3,14-21

Materiały potrzebne do zajęć plastycznych:

papier szary i biały, tusz czarny, ołówek, klej, nożyczki

Przygotowanie do czytania Ewangelii

Osoba prowadząca zadaje dzieciom pytania:

- Czy lubicie rozmawiać?
- Czy zdarzyło się wam kiedyś spać u kolegi, a może koleżanki albo gościć kogoś u siebie na noc?
- Czy jak zgasiliście światło, to od razu mogliście zasnąć?
- Czy może jeszcze długo ze sobą rozmawialiście?
- Czy dobrze się rozmawia w nocy?

Cisza i ciemność sprzyjają ważnym rozmowom...

Światło Chrystusa

Osoba prowadząca zapala świecę przy krzyżu Pana Jezusa i przekazuje światło dalej. Gdy wszyscy uczestnicy odstawią swoje świece i ucichną, osoba prowadząca zaczyna czytać.

Czytanie Ewangelii

- Słowa Ewangelii według świętego Jana (możemy zacząć od zdania J 3,1):
- Chwała Tobie, Panie.

Dzieci wraz z osobą prowadzącą czynią znak krzyża na czole, ustach i sercu.

Pewien faryzeusz, który miał na imię Nikodem, dostojnik żydowski, przyszedł do Jezusa nocą... (3,14). Jezus powiedział do Nikodema: „Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego

uczynków. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu” (J 3,1.14-21).

- Oto Słowo Pańskie.
- Chwała Tobie, Chryste.

Rozmowa o Ewangelii

- Na jaką literę zaczynało się imię autora dzisiejszej Ewangelii?
- Kto przyszedł do Jezusa? Kiedy? Czemu w nocy?

Może nie chciał, aby go widziano, może chciał porozmawiać w spokoju, który można znaleźć właśnie w nocy.

(Tekst jest dla dzieci trudny, więc dzielimy go na kilka wątków, do których zadajemy pytania)

Jezus powiedział do Nikodema: „Jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne.

Pan Jezus mówi, że zostanie wywyższony, tak jak kiedyś Mojżesz coś wywyższył na pustyni.

- Czy ktoś usłyszał, co takiego wywyższył Mojżesz?
- Co otrzyma osoba, która uwierzy w Pana Jezusa?
- W jaki sposób Pan Jezus został wywyższony, podniesiony do góry? Na krzyżu. Kto się na Niego popatrzy – to znaczy będzie wierzył w Niego – uratuje swoje życie. Życie wieczne.

Tu osoba prowadząca wyjaśnia uczniom, że ludzie, których Bóg wyprowadził z niewoli egipskiej, zaczęli grzeszyć na pustyni i Bóg zesłał na nich jadowite węże, by się opamiętali. Wtedy ludzie prosili Mojżesza, by się wstawił za nimi do Boga. Obiecali, że się nawrócą. Bóg kazał Mojżeszowi uczynić miedzianego węża i powiesić wysoko na palu. Każdy ukąszony, który spojrział na węża, został uzdrowiony. Ten wąż zapowiadał wywyższenie Jezusa na krzyżu. Każdy kto u Niego będzie szukał ratunku, otrzyma coś więcej niż uzdrowienie ciała. Uzyska ocalenie duszy i życie wieczne.

Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.

- Czy Bóg potępił świat, bo ludzie źle czynią?
- Nie, posłał swego Syna, aby świat zbawił. To znaczy uratował.

Człowiek, który zgrzeszył w raju, nie mógł być razem z Panem Bogiem w niebie. Bóg jednak kochał człowieka, pomimo jego grzechów i posłał do niego Pana Jezusa. Jezus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie umożliwił nam znowu, po naszej śmierci, bycie w raju. To właśnie oznacza zbawienie człowieka.

Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępiono jego uczynków. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu”.

Jezus mówi, że światło przyszło na świat.

– Co to za światło? (Pamiętacie Symeona, Boże Narodzenie?).

Światło to Jezus, Zbawiciel!

– Czy ludzie ucieszyli się, że światło przyszło na świat?

Jezus mówi, że nie, że ludzie wołają ciemność, bo wtedy nie widać ich złych uczynków.

– Co oświeca światło? Ciemności.

Kto źle postępuje nie chce, żeby go widziano, prawda?

– Czy złodziej zbliża się do latarni?

Jezus tłumaczy Nikodemowi, że jest światłem, my mamy się zbliżać do światła, do Jezusa. Jezus jest światłem w naszym życiu.

Adoracja

Osoba prowadząca zaprasza uczestników do kaplicy adoracji na spotkanie z Panem Jezusem (lub pozostajemy na miejscu). Śpiewamy „Z Tobą ciemność nie będzie ciemna wokół nas, a noc tak jak dzień zajaśnieje”. W ciszy prosimy Pana Jezusa, by pomógł nam zbliżać się do światła, którym jest On sam.

Zajęcia plastyczne

„Światło przyszło na świat, lecz ludzie umiłowali ciemność”

Osoba prowadząca zaprasza dzieci, by na szarym papierze namalowały czarnym tuszem scenę rozmowy Jezusa z Nikodemem. Postać Jezusa ma być wycięta z białego papieru, tak aby był widoczny jako „Światło” – najjaśniejszy na całym obrazku.

JEZUS ZAPOWIADA SWOJĄ ŚMIERĆ

5. niedziela Wielkiego Postu J 12,20-33

Materiały potrzebne do zajęć plastycznych:

papier kolorowy, plastelina, klej, ziarna pszenicy

Przygotowanie do czytania Ewangelii

Osoba prowadząca zwraca się do dzieci z pytaniami:

- Kto z was widział kłosa na polu?
- Z czego wyrastają rośliny?
- Kto z was hodował ziarenko fasoli?
- Co się dzieje z ślicznym błyszczącym białym ziarenkiem, jak trochę poleży w wilgoci?

Najpierw się psuje, marszczy, brązowieje – umiera. Ale dzięki temu wyrasta z niego nowa, młoda roślinka

– a w jej strączku będzie wiele takich nasionek.

Aby powstały nowe ziarna, stare muszą umrzeć.

Światło Chrystusa

Osoba prowadząca zapala świecę przy krzyżu Pana Jezusa i przekazuje światło dalej. Gdy wszyscy uczestnicy odstawią swoje świece i ucichną, osoba prowadząca zaczyna czytanie.

Czytanie Ewangelii

- Słowa Ewangelii według świętego Jana:
- Chwała Tobie, Panie.

Dzieci wraz z osobą prowadzącą czynią znak krzyża na czole, ustach i sercu.

Wśród tych, którzy przybyli, aby oddać pokłon Bogu w czasie święta, byli też niektórzy Grecy. Oni więc przystąpili do Filipa, pochodzącego z Betsaidy Galilejskiej, i prosili go, mówiąc: „Panie, chcemy ujrzeć Jezusa”. Filip poszedł i powiedział Andrzejowi. Z kolei Andrzej i Filip poszli i powiedzieli Jezusowi. A Jezus dał im taką odpowiedź: „Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto miłuje swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec. Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojcze, wybaw Mnie od tej godziny. Nie, właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę. Ojcze, uwielbij imię Twoje”. Wtem rozległ się głos z nieba: „I uwielbiłem, i znowu uwielbię”. Tłum stojący usłyszał to i mówił: „Zagrzmiało!” Inni mówili: „Anioł przemówił do

Niego". Na to rzekł Jezus: „Głos ten rozległ się nie ze względu na Mnie, ale ze względu na was. Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie precz wyrzucony. A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie". To powiedział zaznaczając, jaką śmiercią miał umrzeć (J 12,20-33).

- Oto Słowo Pańskie.
- Chwała Tobie, Chryste.

Rozmowa o Ewangelii

- Kto napisał tę Ewangelię?
- Dlaczego Jezus porównuje swoje życie do ziarna? Ziarno, aby wydać plon, musi obumrzeć – podobnie Jezus – Jego życie wyda plon dzięki śmierci i zmartwychwstaniu.
- Czy Jezus wiedział, że niedługo umrze? Czy bał się tego?
Tak – mówi, że „dusza Jego doznała lęku”.

- Czy prosi Boga, żeby Go ocalił od tej śmierci?

Jeszcze przed samą śmiercią, gdy Jezus będzie się modlił w Ogrodzie Oliwnym, poprosi swojego Ojca: „oddal ode Mnie ten kielich, ale nie moja wola, ale Twoja niech się stanie”. Jezus wiedział, że Bóg Go na koniec uratuje – przywróci Go do życia.

Pan Jezus chcąc, by ludzie rozumieli i zapamiętali Jego naukę, mówił przypowieściami i porównywał trudne rzeczy do czegoś, co było dla wszystkich jasne i łatwe do pojęcia. W tej Ewangelii Pan Jezus, chcąc powiedzieć ludziom, że Jego śmierć i zmartwychwstanie są potrzebne człowiekowi, porównał je do wzrostu ziarna. Żeby były nowe ziarna, stare muszą obumrzeć. Żeby człowiek miał nowe życie z Panem Bogiem, Pan Jezus musi umrzeć i zmartwychwstać. Nikt nie lubi cierpieć. Jest to dla nas trudne, ale Jezus wyraźnie mówi, że Jego uczniowie idą za nim. Więc i nas dotknie cierpienie.

- Czy my boimy się różnych rzeczy?
- Czy modlimy się wtedy?

Pamiętajmy jednak, że Pan Jezus nie zostawia nas samych w tym cierpieniu, Jezus jest zawsze z nami.

Adoracja

Osoba prowadząca zaprasza uczestników do kaplicy adoracji na spotkanie z Panem Jezusem (lub pozostajemy na miejscu). Śpiewamy: „Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony, na wieczne czasy bądźże pozdrowiony! Gdzie Bóg, Król świata całego, dokonał życia swojego”. W czasie cichej modlitwy prosimy Boga za wszystkich chorych i cierpiących.

Zajęcia plastyczne

„Ziarno, które chce wydać plon, musi obumrzeć w ziemi”

Osoba prowadząca zaprasza dzieci, by na kolorowych papierach narysowały ziemię, nakleiły na niej ziarno pszenicy, z plasteliny dorobiły łodyżkę i kłos, a w kłosie ziarenka pszenicy.

Jane Zeh

NIEDZIELA PALMOWA

6. niedziela Wielkiego Postu Mk 11,1-10

Materiały potrzebne do zajęć plastycznych:

biały, długi papier, kawałki materiałów, klej, kredki

Przygotowanie do czytania Ewangelii

Osoba prowadząca zwraca się do dzieci z pytaniami:

- Czy ktoś z was widział jakąś ważną osobę na ulicy miasta?
- Kto z was oglądał film z pielgrzymki papieża Jana Pawła II do Polski?

Kiedy papież Polak, Jan Paweł II, przyjechał do naszego kraju, tłumy ludzi tłoczyły się wzdłuż ulic, którymi przejeżdżał, rzucali kwiaty i krzyczeli: „Kochamy Cię”.

Światło Chrystusa

Osoba prowadząca zapala świecę przy krzyżu Pana Jezusa i przekazuje światło dalej. Gdy wszyscy uczestnicy odstawiają swoje świece i ucichną, osoba prowadząca zaczyna czytanie.

Czytanie Ewangelii

- Słowa Ewangelii według świętego Marka:
- Chwała Tobie, Panie.

Dzieci wraz z osobą prowadzącą czynią znak krzyża na czole, ustach i sercu.

Gdy się zbliżali do Jerozolimy, do Betfage i Betanii na Górze Oliwnej, Jezus posłał dwóch spośród swoich uczniów i rzekł im: „Idźcie do wsi, która jest przed wami, a zaraz przy wejściu do niej znajdziecie ośłę uwiązane, na którym jeszcze nikt z ludzi nie siedział. Odwiążcie je i przyprowadźcie tutaj. A gdyby was kto pytał, dlaczego to robicie, powiedzcie: «Pan go potrzebuje i zaraz odeśle je tu z powrotem»”. Poszli i znaleźli ośłę przywiązane do drzwi z zewnątrz, na ulicy. Odwiązali je, a niektórzy ze stojących tam pytali ich: „Co to ma znaczyć, że odwiązujecie ośłę?” Oni zaś odpowiedzieli im tak, jak Jezus polecił. I pozwolili im. Przyprowadzili więc ośłę do Jezusa i zarzucili na nie swe płaszcze, a On wsiadł na nie. Wielu zaś słało swe płaszcze na drodze, a inni gałązki zielone ścięte na polach. A ci, którzy Go poprzedzali i którzy szli za Nim, wołali: „Hosanna. Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie. Błogosławione królestwo ojca naszego Dawida, które przychodzi. Hosanna na wysokościach” (Mk 11,1-10).

- Oto Słowo Pańskie.
- Chwała Tobie, Chryste.

Rozmowa o Ewangelii

- Fragment czyjej Ewangelii przeczytaliśmy?
- Do jakiego miasta zbliżał się Jezus z uczniami?
- O co poprosił uczniów Pan Jezus?
- Czy znaleźli wszystko, tak jak im Pan Jezus powiedział?
- Czy właściciele osła pozwolili im pożyczyć zwierzę?
- W jaki sposób uczniowie osiodłali osiołka?
- Co ludzie kładli przed Jezusem, gdy przejeżdżał drogą?
- Jakimi słowami witali Pana Jezusa?
- Co wołali? Czy to była oznaka złości, czy miłości?

Ludzie chodzili za Panem Jezusem, byli wdzięczni, że uzdrawiał chorych, przytulał ich dzieci, mówił im o dobrym Bogu Ojcu. Kiedy zobaczyli Pana Jezusa, jak wjeżdżał na osiołku do Jerozolimy, zapragnęli okazać Mu swoją miłość i wdzięczność. Kładli swoje płaszcze i gałązki palmowe na ziemi przed Panem Jezusem. Wykrzykiwali: „Hosanna!”. Uznali Jezusa za swojego Pana. I my kiedy idziemy do kościoła, trzymając w ręce palmę, wyznajemy, że Pan Jezus jest Panem naszego życia.

Adoracja

Osoba prowadząca zaprasza uczestników do kaplicy adoracji na spotkanie z Panem Jezusem (lub pozostajemy na miejscu). Śpiewamy: „Hosanna na wysokości. Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie, hosanna na wysokości”. W czasie cichej modlitwy mówimy, że kochamy Pana Jezusa.

Zajęcia plastyczne

„Wielu zaś słało swe płaszcze”

Osoba prowadząca zaprasza dzieci, by na długich białych papierach narysowały kredkami Jezusa na osiołku, obok ludzi ścielących Mu pod nogi swoje płaszcze, które dzieci wyklejają materiałami lub filcem. Obok płaszczy zielonymi kredkami rysują liście palmowe.

